
SETKÁNÍ S BOHEM Č. 1

„Škola modlitby pro mladé dámy (ale nejen pro ně)“

Katecheze č. 8

Materiál vytvořila © Annabell Sirovátková 2018 / 2019

Pomůcky

Kříž a jména z Fima + svíčka a zápalky, text kapitoly z knihy „Malý princ“ A. de Saint-Exupéryho, zvonek. Je nutné zajistit dostatečný a klidný prostor, kde by mohl každý z účastníků být během aktivity o samotě.

Cíl

Prostřednictvím textu z knihy „Malý princ“ se účastníci pokusí zjistit, jak by mohla vypadat jedna z forem „hledání osobního setkání s Bohem“ (viz cíl předchozí hodiny). Tou je příležitost ke zkoušce, jak se ztišit před Bohem, což je základní předpoklad vstupu do prostoru hluboké osobní modlitby.

Modlitba

Dobrý Bože, scházíme se tu, abychom se naučili s tebou setkávat. Nedokážeme to ale, pokud ti nebudeme s důvěrou naslouchat. Nauč nás, prosíme, ztišit se před tvou tváří. Víme, že před tebou můžeme odložit všechno, za co se chceme skrýt. Ty nás znáš lépe než my sami sebe, a tak se ti můžeme zcela vložit do rukou. Nauč nás naslouchat, abychom pak k tobě mohli skutečně volat. Nauč nás tichu, abychom v něm slyšeli tvůj hlas. Amen.

Malý princ – práce s textem

Vstup do aktivity komentujeme krátkým úvodem do kontextu knihy: Určitě jste někdy slyšeli o knížce s názvem Malý princ – dnes se seznámíme s jednou její kapitolou. Výchozí situace je taková, že malý princ se cítí smutný. Staral se o jednu růži, zaléval ji, poskytnul jí stín a přitom se do ní zamiloval. Nyní zjistil, že jeho růže není jediná, jak si myslel, ale že existuje nesmírné množství růží... a je proto zarmoucený. Poté si společně přečteme text kapitoly z přílohy.

Pokračujeme krátkým sdílením nad otázkou: Zamysleme se nad tím, co jsme právě slyšeli. Objevili jsme v této kapitule nějaké téma nebo jenom slova / věty, které by se daly vztáhnout na modlitbu? Poskytneme chvíli na přemýšlení, poté uvažujeme společně. Možnými variantami jsou např. trpělivost; počáteční pocit cizoty, který se mění; ochota; zájem; chtít poznávat druhého, udělat si na něj čas...

Necháme přiměřenou dobu na sdílení. Nápady není nutné zapisovat, mají posloužit spíš reflexi v následující části aktivity.

Klidné místo – individuální aktivita

Individuální aktivitu vysvětlíme: Každý si najdeme klidné místo v prostoru, který máme k dispozici (je vhodné uvést, kam je možné jít) a zkusíme tam prostě být před Bohem. Není třeba nic zvláštního říkat; Bůh nás vidí a je nám nablízku. Když vám ale něco přijde na mysl, přání, dobrý nebo špatný pocit, touha... když budete potřebovat pomoc, aby se vaše myšlenky netoulaly, nebo cokoliv jiného, řekněte mu to – můžete před ním odložit všechny své masky.

Za 15 minut všechny svolám zvonkem a sejdem se opět tady.

Po ukončení aktivity se zeptáme: Jaký máte z tohoto času pocit? Každý smí říci jen krátkou větu, nemá se rozběhnout žádná diskuse a žádoucí nejsou ani jednotlivé komentáře.

Společné sdílení zakončíme: Měli jste pocit, že vám takto strávený čas nic nepřináší? Je to trochu omyl ► hodně se toho děje uvnitř, a toho si nejsme na první pohled vědomi. V modlitbě nejde o výkon, a na to nejsme příliš zvyklí. Jde tu spíš o růst, který je pomalý a často nepoznatelný. Už naše ochota a čas, který tomu věnujete, to, že vydržíte, i když nic necítíte, všechno je nesmírně cenné.

My žijeme v podmínkách, kde je skoro všechno okolo nás hodnotitelné a změřitelné. Tady je to jinak. Ale když se nenecháte odradit, zakusíte obrovské vnitřní naplnění, které a modlitbu si velmi oblíbíte. Jejím cílem není najít vnitřní harmonii, „cítit se dobře“; to je jakoby vedlejší účinek toho, že cítíme, jak náš život míří na hlubinu.

Závěrečná modlitba

*Na závěr si můžeme společně zazpívat píseň **Tady u tvých nohou** (MH 250, Koinonia 38, <https://zpevník.proscholy.cz/pisen/418/tady-u-tvych-nohou>).*

Můžeme poté navázat spontánní modlitbou chval, díky nebo proseb.